

7. Kas määrus ja eelkõige selle artikli 3 punkt b võimaldab anda täiendava kaitse tunnistuse ühele toimeainele, juhul kui
- kehtiv aluspatent kaitseb ühte toimeainet määruse artikli 3 punkti a tähenduses; ja
 - meditsiinitootele, mis sisaldab lisaks ühele toimeainele veel ühte või enam toimeainet, on antud direktiivi 2001/83/EÜ⁽²⁾ või direktiivi 2001/82/EÜ⁽³⁾ alusel kehtiv luba, mis on esimene müügiluba selle ühe toimeaine turuleviimiseks?
8. Kas vastus küsimusele 7 on erinev sõltuvalt sellest, kas luba on antud ühele toimeainele, mis on segatud ühe või mitme toimeainega või eraldi preparaatenäidena samal ajal manustamiseks?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (kodifitseeritud versioon) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 152, lk 1).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimintervishoos kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ühendkuningriik) 12. jaanuaril 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs versus Philips Electronics UK Ltd

(Kohtuasi C-18/11)

(2011/C 89/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vastustaja: Philips Electronics UK Ltd

Eelotsuse küsimused

- Kui liikmesriik (nt Ühendkuningriik) arvab oma maksubaasi hulka teises liikmesriigis (nt Madalmaad) registreeritud ja seal maksuresidendiks oleva äriühingu kasumi ja kahjumi ulatuses, mis hõlmab Madalmaade äriühingu Ühendkuningriigis paikneva püsiva tegevuskoha äritegevuse kaudu

Ühendkuningriigis teeninud kasumit, siis kas Ühendkuningriik piirab ELTLi artiklis 49 (endine EÜ artikkel 43) sätestatud liikmesriigi kodaniku asutamisvabadust Ühendkuningriigis sellega, et takistab Ühendkuningriigi mitteresidendist äriühingu Ühendkuningriigis paikneva püsiva tegevuskoha poolt Ühendkuningriigis teenitud kahjumi ülekandmist Ühendkuningriigi äriühingule kontsernisisese maksuvähenduse, juhul kui kahjumi kõik osad või mis tahes muu arvesse võetav summa „vastavad summale/on esindatud summas, mille saab äriühingu või isiku mujal kui Ühendkuningriigis teenitud kasumi pealt (mis tahes ajavahemiku eest) välismaise maksuna maha arvata või muul viisil arvesse võtta” — st, et Ühendkuningriigis paikneva püsiva tegevuskoha poolt Ühendkuningriigis teenitud kahjumit on lubatud üle kanda üksnes juhul, kui on selge, et nõude esitamise ajal ei saa teha mahaarvamisi mõnes muus riigis väljaspool Ühendkuningriiki (sh teises liikmesriigis (nt Madalmaades)), kusjuures loa andmiseks ei peeta piisavaks ka seda, et maksusoodustust, mida teistes riikides oleks olnud võimalik saada, tegelikult ei taotletud, ega ka olukorda, kus teises riigis ei ole võimalik kohaldada Ühendkuningriigi residentist äriühingu Ühendkuningriigis teenitud kahjumi ülekandmisele võrdväärseid tingimusi?

- Kui see on nii, siis kas saab seda piirangut põhjendada:

- üksnes kahjumi topeltkasutamise takistamisega või
- üksnes liikmesriikidele antud maksustamispädevuse tasakaalustamise vajadusega või
- liikmesriikidele antud maksustamispädevuse tasakaalustamise ja kahjumi topeltkasutamise vältimise vajadusega?

- Kui see on nii, siis kas piirang on sellis(t)e põhjendus(t)ega proportsionaalne?

- Kas ELi õiguse kohaselt peab Ühendkuningriik juhul, kui Madalmaade äriühingu õigustele seatud piirang ei ole põhjendatud, või siis ulatuses, milles piirang ei ole proportsionaalne ühegi õigustusega, pakkuma Ühendkuningriigi äriühingule õiguskaitset, näiteks andma talle õiguse taotleda kasumi pealt kontserni maksusoodustust?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 21. jaanuaril 2011 — A Oy

(Kohtuasi C-33/11)

(2011/C 89/21)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A Oy

Vastustaja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuuenda käibemaksudirektiivi 77/388/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 15 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et määratlus „tasu eest peamiselt rahvusvahelistel liinidel tegutsev lennufirma” hõlmab ka selliseid kommertslennuettevõtjaid, kes peamiselt tasu eest osutavad rahvusvahelist lennutransporditeenust ettevõtjatele ja üksikisikutele?
2. Kas kuuenda käibemaksudirektiivi 77/388/EMÜ artikli 15 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud vabastus hõlmab vaid õhusõidukite tarnimist otse peamiselt tasu eest rahvusvahelist lennutransporditeenust osutavale lennuettevõtjale, või on selle vabastusega hõlmatud ka õhusõidukite tarnimine sellisele ettevõtjale, kes ise peamiselt tasu eest rahvusvahelist lennutransporditeenust ei osuta, kuid kes annab õhusõiduki üle kasutamiseks nimetatud tegevusalal tegutsevale isikule?
3. Kas teisele küsimusele antava vastuse seisukohalt omab tähtsust see, et õhusõidukite omanik esitab õhusõidukite kasutamise eest arved tasumiseks oma füüsilisest isikust aktsionärile, kes kasutab ostetud õhusõidukeid peamiselt oma äritegevusega seotud eesmärkidel või eraviisilisteks lendudeks, kui võtta arvesse asjaolu, et lennuettevõtjal on olnud võimalus kasutada õhusõidukeid ka muude lendude jaoks?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 23)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato — Sezione Seconda (Italia) 24. jaanuaril 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl versus Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

(Kohtuasi C-36/11)

(2011/C 89/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato — Sezione Seconda

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Pioneer Hi-Bred Italia Srl

Vastustaja: Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali

Eelotsuse küsimus

Kas, juhul kui liikmesriik on otsustanud seada GMO kasvatamiseks loa väljastamise tingimuseks — isegi nende GModde puhul, mis on registreeritud Euroopa ühises kataloogis —, et on võetud asjakohased üldmeetmed, mis tagaksid nende tavapäraste või mahepõllunduse kultuuridega samaaegselt viljelemise, tuleb direktiivi 2001/18/EÜ ⁽¹⁾ artiklit 26a koostoides soovitusena 2003/556/EÜ ⁽²⁾ ja selle asendanud soovitusena 2010/200/1 ⁽³⁾ tõlgendada nii, et üldmeetmete vastuvõtmisele eelneval ajal: a) tuleb luba väljastada Euroopa ühises kataloogis registreeritud GMO kohta; b) või loataotluse läbivaatamine tuleb peatada seni, kuni võetakse vastu üldmeetmed; c) või luba tuleb väljastada, koos asjakohaste ettekirjutustega vältimaks konkreetsel juhul lubatud transgeensete kultuuride isegi tahtmatult kokkupuutumise ümbritsevate tavapäraste või mahepõllunduse kultuuridega.

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 106, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 77.

⁽²⁾ ELT 2003, L 189, lk 36.

⁽³⁾ ELT 2010, C 200, lk 1.

Euroopa Kohtu kolmanda koja esimehe 14. detsembri 2010. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-349/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu kolmanda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 312, 19.12.2009

Euroopa Kohtu presidendi 17. novembri 2010. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-486/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 24, 30.1.2010